

Tað er kampviljin, sum er umráðandi. Ein má stríðast ímóti sjúkuni, tí tað er ikki bert uppgávan hjá læknanum at gera meg frískan. Tey gera sjálvsagt sín part, men eg skal sanniliga eisini gera mín part«

GUTTORM SØRENSEN

hon hevði meir orku eftir enn eg hevði, sigur Guttorm Sørensen.

Hann kom tá á mál hálvan tíma seinni, enn hann hevði ætlað, tá hann vandi til kappingina.

– Men eg rann allan teigin, og eg gjøgnumførði uttan at ganga, sigur hann.

Í kamp við krabban

Tá tey koma heim aftur, fáa tey frá Landssjúkrahúsinum, um at koma suður til viðtalu. 4. apríl 2016 fekk Guttorm staðfest at tað var krabbi í merginum, og at hann kundi fáa viðgerð við tað sama

– Eg vendi mær til læknan, knýti nevan og sigi 'yes, kom avstað! Eg var klárur til dyst, og dystin skuldi eg nokk klára. Eg havi ongantíð stúrt fyri at skula í kamp við krabban, sigur Guttorm Sørensen.

– Eg bleiv meir keddur av, at familja og vinir blivu kedd mína vegna. Eg merkti at tey knekkaðu í telefonsamrøðuni, tá eg gav teimum boðini. Men av tí at eg ongantíð fór í kjallarin, so tyktust tey eisini sterk í prosessini, sigur hann rørdur.

Guttorm valdi ikki at lesa nakað um sjúkuna á netinum, tí hann sigur at hann ikki fekk brúkt ta informationina til nakað. Hann vildi heldur stríðast sítt egna stríð uttan samanberingar.

Hann savnaði líðfelagarnar í Treystinum saman, og greiddi teimum frá, at hann nú skuldi ein fjallstúr, hann visti ikki hvussu høgt fjallið var, hvussu hann kom niðan á, ella um hann kom niður av aftur, sigur hann rørdur.

Síðani byrjaði kampurin. Hann fór niður í fimm vikur og fekk eina kemoviðgerð. Hann kundi tá halda áfram við viðgerðini í Føroyum í eina tíð, inntil hann fór niður aftur tveir mánaðir seinni at skifta mergin.

– Tá man rørir seg nógv, so veit

man skjótt um okkurt er á vási við kroppinum. Í allari viðgerðini brúkti eg rørsluna sum barometur, og sá hvussu eg hevði tað útfrá tí, sum eg orkaði tá eg rann, sigur hann.

Áðrenn viðgerðin byrjaði, fekk hann at vita frá læknum, at hann skuldi taka uppá, soleiðis at hann hevði okkurt at standa ímóti við. Hann tók eftirfylgjandi 10 kilo uppá.

Renningin helt á

Guttorm hevur runnið í so nógv ár, at tað eisini var náttúrligt hjá honum at fara rennitúrar undir viðgerðini.

Tá eg var ringast fyri, fór eg á rennibandið á Hotel Tórshavn, og kláraði tá tríggar kilometrar uppá 22 minuttir. Tað kendist sum hevði eg runnið eitt maraton, sigur hann umhugsin

– Tað fyrsta eg gjørdi, tá mergurin skuldi skiftast, og eg fekk katedur í, var at biða konu mína keypa mær eitt belti til fartelesonir. Síðani bant eg tað um bringuna, og koyrði allar slangurnar í lumman, so eg fekk runnið, sigur hann.

– Tað er kampviljin, sum er umráðandi. Ein má stríðast ímóti sjúkuni, tí tað er ikki bert uppgávan hjá læknanum at gera ein frískan. Tey gera sjálvsagt sín part, men eg skal sanniliga eisini gera mín part, sigur hann álvarsamur.

Guttorm vandi alla tíðina meðan hann var í viðgerð. Eisini valdi hann at ganga tveir kilometrar til og tveir kilometrar frá hvørja ferð hann fór til viðgerð á Ríkissjúkrahúsinum. Hann tók ongantíð lyftina uppá fjórðu hædd, har viðgerðin fór fram. Heldur ongantíð tók hann lyftina á Hotel Tórshavn niðan á triðju hædd, har kamarið var.

– Ikki taka umveginar tá tú ert sjúk, tí rørslan er ein partur

av viðgerðini. Øll rørsla er góð og øll fótafetini í gerandisdegnum hava týðning. Hóast eg var púra ferdigur, eftir at eg var komin niðan trappurnar, so sá eg tað sum ein týðandi part av viðgerðini, og tað hevur tað eisini verið, sigur hann álvarsamur.

– Tað besta tú kanst gera fyri teg sjálfan her í lívinum er at røra teg, leggur Guttorm álvarsamur afturat.

Gjøgnum alla viðgerðina var kona Guttorm við hansara lið. Hon hjálpti serliga við at halda skil á

nær hann skuldi taka heilivágin, og hvussu nógv hann skuldi hava. Eisini eggjaði hon til gongu- og rennitúrar, greiðir hann frá.

– Eg slapp frá at hugsa um tann partin, og læt tað í hennara hendur. Hevði eg verið gamal drongur, so hevði eg helt víst ikki farið til lækna í góðari tíð, so tað havi eg henni at takka, sigur hann.

Kendi at bønirnar lættu um

At verða tilvitaður um tað andaliga, hevur eisini verið umráðandi fyri Guttorm í sjúkragongdini. Hann

kennir tað, sum at hægri maktir hava verið við honum hesa tíðina, og hevur kent stóran lætta avm at vita at fólk biða fyri sær, greiðir hann rørdur frá.

– Eg havi eisini biðið nógvar bønir sjálvur, og eg eri ómetaliga takksamur yvirfyri Várharra og teimum sum biða fyri mær, sigur hann.

Nýggi føðingardagurin

Guttorm fekk nýggju, frísku upprunakynurnar í kroppin aftur 17. august 2016, og hetta kallaðu lækarnir nýggja føðingardag hansara. Hann hevði hesa tíðina í huga fjøllini og seyðin, sum skuldi rekast heima í føroyum.

– Hetta er sovorið, sum drívur verkið og eg mátti koma í form til tað. Eg gekk á fjalli sum vanligt tá fjallstíðin kom, og orkaði líka væl sum hinir mennirnir, sigur hann.

Tá hann lýtur aftur á tilgongdina, er hann ovfarin yvir, hvussu væl viðgerðin hevur gingið.

– Eg havi ikki tikið eina tablett fyri pínu, ella havt nakran svøvnlleysa nátt við stúran, sigur hann.

– Um eg nú sleppi út at røra meg tríggar ella fyra ferðir um vikuna, so er tað gott. Rørslan vísur mær eisini, at tað nú gongur framá, tá eg síggi at rennitíðirnar verða alsamt betri, sigur hann.

Hetta við rørslu skuldi verði eitt tilboð til allar sjúklingar, tí tað er ofta rørsluni at takka, at fólk fáa tað so gott sum tey gera. Tað er umráðandi, at fólk skilja lekjandi ávirkanina hon hevur á kroppin, heldur Guttorm Sørensen.